

יֶלֶד טָשׁוּל עֶרֶב פֶּסַח

לְהִיּוֹת יֶלֶדוֹן קָטָן בְּעֶרֶב פֶּסַח,
זֶה קָשָׁה כָּל כֶּךָ,
כָּל הַזְמָן גּוֹעָרִים בִּי אֶל תִּפְגִּס, אֶל תִּקַּח.
אוֹי חֲמִץ בִּי נוֹזְפִים,
צֵא וּבִרְחָ, עוֹף וּפְרָח, מִזְהִירִים.

אֶל תִּיגַע, לֶשֶׁם אֶל תִּגֵּשׁ,
וְאֲנִי מִבּוֹלָבָל וְכַמְעַט מִיּוֹאֵשׁ.
חֶדֶר אָבָא וְאִמָּא כְּבֵר מִזְמָן שְׂטַח סְגוּר,
חֶדֶר בָּנִים וְחֶדֶר בָּנוֹת הַכֹּל נָקִי הַכֹּל גָּמוּר,
וְאֲנִי שׂוֹאֵל: הֵיכָן אֲנִי יָכוֹל לָגוּר?

אָנָּה לַיּוֹם יוֹמֵיִם תִּגְנוּ לִי חֶדֶר,
לְהַתְּהַלֵּךְ חוֹפְשִׁי בּוֹ עַד לַיֵּל הַסֵּדֶר!